

**UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO
PRAHA**

bakalářské prezenční studium
2010-2011

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Anna Dolenská, DiS.

Mladí v umění

Praha 2012

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Petr Havránek**

JAN AMOS KOMENSKÝ UNIVERSITY PRAGUE

Bachelor Full-Time Studies
2011-2012

BACHELOR THESIS

Anna Dolenská, DiS.

Young artists

Prague 2012

The Bachelor thesis Thesis Work Supervisor: **Ing. Petr Havránek**

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce „Mladí v umění“ je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V..... dne .....
.....*Anna Dolenská*

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu své práce Ing. Petru Havránkovi za odborné rady, vstřícnost a podporu. Dále bych ráda poděkovala svým přátelům, kteří byli ochotni se mnou udělat rozhovor, čímž mi velice pomohli s praktickou částí této práce.

Anotace

Svou práci jsem zaměřila na mladé umělce. V první části jsem se snažila přiblížit jejich možnosti. V České republice existuje mnoho zajímavých uměleckých škol, dále zde můžeme najít spoustu galerií a jiných výstavních prostor, které jsou otevřené spolupráci s mladými umělci. Do této části jsem zahrнула i soutěže, kterých se mohou mladí lidé účastnit a některá ocenění, která by jim mohla pomoci se prosadit.

V druhé části práce jsem udělala interview s několika začínajícími umělci, abych zjistila, jaké školy studují a jakým způsobem se umění věnují.

Klíčové pojmy

Umění, umělecké školy, mladí lidé, galerie, ocenění, soutěže

Annotation

In my work I focused on young artists. In the first part I tried to write down their options. In the Czech Republic, there are many interesting art schools, then we can find a lot of galleries and other exhibition spaces that are open to collaboration with young artists. In this section I also introduce competitions, which young people can participate, and some awards that could help them get ahead. In the second part, I did interviews with several young artists to find out what schools do they study and how they are dedicated to the art.

Key words

Art, art schools, young people, gallery, awards, competitions

Obsah

Úvod	9
TEORETICKÁ ČÁST	10
1. ZAČÁTKY	11
2. České galerie pro mladé umělce	13
2.1 DOX	13
2.1.1 Historie	13
2.2 Nod	15
2.3 MeetFactory	16
2.3.1 Mezinárodní ateliérový rezidenční program	17
2.3.2 Galerie Kostka	18
2.4 FUTURA	18
2.4.1 Karlin Studios	19
2.4.2 Zámek Třebešice	19
2.4.3 950 Greene Avenue	20
3. Ocenění, soutěže	21
3.1 Cena Jindřicha Chaloupeckého	22
3.2 Cena 333 Národní galerie v Praze	23
3.3 Cena Exit	24
4. Soutěže	26
4.1 Artfashion designer	26
4.2 Czech press photo	27
4.3 Grand Czech Design	28
4.3.1 Akademie České republiky	28
4.3.2 Výstava v Národním technickém muzeu	29
4.4 Mladý obal	30
5. Sdružení	31
5.1 CZECHDESIGN.CZ	31
5.2 DesignMagazine	32

6. Rozhovor s Janem Šafaříkem	34
6.1 Coeur la Poem	39
6.2 Colorworks	39
7. Rozhovor s Petrem Roglem	41
8. Rozhovor s Jakubem Lesákem	44
Hodnocení	47
Závěr	48
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	50

ÚVOD

Ve své práci jsem se rozhodla přiblížit situaci dnešních mladých umělců, kteří by se rádi prosadili tím, co je jejich vášní a zálibou. Toto téma jsem si vybrala jednak z toho důvodu, že jsem sama uměleckou školu navštěvovala a téma umění jako takové mě opravdu zajímá. Dalším důvodem je i skutečnost, že se mezi mladými umělci pohybují a vím, jak je těžké se prosadit a kolik času této činnosti musí věnovat. Chtěla bych proto v bakalářské práci přiblížit možnosti, které mladí umělci mají. Konkurence je v tomto směru stále vyšší a vyšší a vydobýt si své místo na slunci opravdu nemusí být jednoduché.

Jelikož umění jako takové obsahuje téměř nespočetně mnoho kategorií, rozhodla jsem se vybrat si tři konkrétní - grafiku, design a fotografii, a na ty se blíže zaměřit. Tyto tři kategorie jsem si vybrala proto, že k nim mám sama nejbližší díky Vyšší odborné škole umění a reklamy, kterou jsem vystudovala.

Ráda bych se zaměřila na některé konkrétní soutěže, kam se mohou mladí umělci přihlásit a představila jisté známější galerie, které spoluprací s mladými lidmi vyhledávají. Nejen ve světě, ale už i u nás v Čechách existuje mnoho míst, kde mohou mladí umělci prezentovat své práce. Co je tedy klíčem k úspěchu? Pomohou nám dobré školy, dostatek úsilí nebo jen známosti na vhodných místech? Pokusím se v této práci přiblížit některé možnosti, které by mohly mladým umělcům v rozletu pomoci. Ráda bych v praktické části vyzpovídala některé, kterým se uspět daří a jsou ochotni se podělit se svými zkušenostmi.

TEORETICKÁ ČÁST

1. ZAČÁTKY

Ještě předtím, než se umělci přesunou do galerií nebo se jim začnou hrnout skvělé zakázky z těch nejzajímavějších míst, čeká je většinou dlouhá cesta. Součástí této cesty je samozřejmě štěstí a nepochybně i kontakty v zajímavých kruzích, ale také často velká dřina, úsilí a v neposlední řadě chuť a schopnost se učit novým věcem, hledat nové způsoby a možnosti, které mohou být nevyčerpatelné.

Mnohdy se jedná o zdoluhavý proces plný sebepoznávání, orientování se v uměleckém světě, hledání inspirace. Rodí se umělci s tím, že dané schopnosti mají nebo se k rozhodnutí něco vytvářet dostávají postupně?

Co jim dopomáhá k tomu, aby se staly úspěšnými nebo se svou prací užívali? V první řadě je určitě nezbytné na sobě pracovat. Kreslit, tvořit a pracovat s různým materiálem se učíme všichni už od dětství, ovšem ne každý má v sobě talent vidět věci tak, aby byly zajímavé.

Ovšem i schopnost takové věci vytvářet nás nepředurčují k tomu, stát se dobrými grafiky, designery nebo fotografy. Jak s oblibou říkával jeden můj učitel: „Grafika je řemeslo, kterému se člověk musí naučit.“ A čím déle se v tomto prostředí pohybujete, tím více si uvědomujete, že má pravdu. Notnou dávku tvoří zcela určitě vaše kreativita a tvůrčí schopnosti, ale narodíte se i s informací, díky níž budete vědět, že správné grafické logo musí být dobře čitelné i na krabičce od sirek?

„Pro designéry jsou důležité především tyto tři věci: jak bude produkt vypadat, jak má fungovat a jaké má mít postavení na trhu.“¹

Je spousta zákonitostí, které se člověk musí opravdu naučit a které musí pochopit. Designer nábytku musí umět i sebenápaditější křeslo navrhnout tak, aby se na něm dalo sedět a i ten nejprovokativnější módní návrhář musí vědět, jak své dílo ušít. V tomto případě se opravdu jedná o řemeslo a tvrdou ruční práci, která za celkovým procesem stojí. Kde se ale tyhle věci naučíme?

---

¹ MORANT, Henry de; GASSIOT-TALABOT, Gérald. Dějiny užitého umění: od nejstarších dob po současnost. Praha: Odeon, 1983. s. 460 - 461.

V první řadě je tu samozřejmě naše touha se v dané oblasti něco přiučit. Tato touha nás vede k vlastnímu vyhledávání informací, sami zkoušíme navrhovat, fotit, tvořit, hledat vlastní styl.

Další možností je naučit se řemeslo zprostředkovaně. Máme možnost navštěvovat umělecké školy, výtvarné kroužky, či kurzy.

Středních, vyšších odborných i vysokých uměleckých škol je v České republice poměrně velké množství.

Ovšem i samotné absolvování vysoké školy vám nezajistí úspěch a zářnou budoucnost. Je velikou výhodou mít kantory, kteří svému oboru dobře rozumí a mají spoustu informací, které mohou studentům předat.

Při studiu máte větší možnost setkat se s lidmi, kteří tvoří podobné věci, kteří vás inspirují a navzájem se svou tvorbou můžete ovlivňovat a něco se od sebe naučit. Mnoho škol navíc zajišťuje zajímavé praxe, pořádá zajímavé přednášky či workshopy.

Pochopitelně ale i po studiu na sebevíc prestižní škole nemusíme uspět. Daný obor člověka musí pohltnout, přinutit jej se o něj zajímat, musí ho bavit. Pokud tomu tak není, nikdy v oboru nebude tak dobrý.

2. ČESKÉ GALERIE PRO MLADÉ UMĚLCE

V České republice najdeme velké množství velkých či malých i známých či méně známých galerií, kde mohou mladí umělci svá díla vystavovat.

2.1 DOX

Centrum současného umění Dox v Praze, jak už název sám napovídá, se zaměřuje na současné umění. „Nedávno otevřené DOX Centrum současného umění je ohromující svou sbírkou moderního umění, nachází se nedaleko Veletržního paláce a je jednou z městských opravdu impozantních galerií.“² Dox chce prezentovat české umění v mezinárodním kontextu a proniknout svým působením a působením umělců, kteří v něm vystavují do mezinárodních vod. Tato galerie není zatížena na žádný konkrétní umělecký obor, proto zde můžeme najít tak nějak všechno od malířství přes fotografii, design a architekturu až po filmy, videa a nová média.

2.1.1 Historie

Centrum současného umění vzniklo pod vedením Leoše Války spolu s Robertem Aafjesem, Richardem Fuxou a Václavem Dejmarem. Doxem chtěli poskytnout službu veřejnosti vytvořením kulturního místa, kde by prezentovali současné české i zahraniční umělce.

Leoš Válka začal jako podnikatel v interiérovém designu a stavebnictví. Jeho celoživotním zájmem je architektura a současné umění. V současné době působí jako ředitel centra DOX Prague.

---

² Přeloženo z: *Prague Encounter*. London: Lonely Planet, 2009. ISBN 978 1 74179 291 1.

Centrum současného umění Dox má ale i uměleckého ředitele, kterým je v současnosti PhDr. Jaroslav Anděl, který je zároveň i autorem mnoha výstav a publikací na téma moderního umění umění v Čechách i v zahraničí.

Do mezinárodního poradního výboru centra DOX spadá několik velice významných osobností, jakými jsou například WillisHartshorn – ředitel Mezinárodního centra fotografie, New York nebo Henry MeyricHughes - čestný prezident AICA v Londýně.

Centrum Dox si udržuje takzvanou čestnou radu, která má za úkol podporu rozvoje centra Dox a zároveň také pomáhá při propagaci. Čestná rada podporuje rozvoj centra DOX a pomáhá při propagaci jeho aktivit. Mezi její nejvýznamnější členy patří Bessel Kok – její předseda. Nebo již zesnulý Václav Havel.

"Vybudování a činnost Centra současného umění DOX považuji za skvělé. Velmi se mi líbí odvážné záměry a progresivní výběr výstav. Mám dojem, že se stává jednou z nejdůležitějších kulturních křižovatek v Praze."³

Václav Havel

---

³ O nás. DOX PRAGUE, a.s. DOX: Centrum současného umění [online]. © 2008 [cit. 2012-02-24]. Dostupné z: <http://www.doxprague.org/cs/about>

2.2 Nod

Nod je dalším experimentálním prostorem, který můžeme najít v Praze. Je součástí hudebního klubu Roxy a nachází se v Dlouhé ulici. Jeho součástí jsou tři dramaturgické sekce, a to výstavy (Galerie NoD), divadlo (theatro NoD) a multimédia. (NoLab). Pořádají se zde koncerty, výstavy, divadelní i hudební představení a prostor je zároveň spojen s příjemným barem a posezením.

„Tento prostor se definuje, jako experimentální tzn., že je otevřen uměleckým a společenským experimentům, ať již se jedná o experimentální formu divadelnosti nebo přístupu ke vzdělávání, poznávání a boření předsudků. Experimentálnost není obsahovým limitem a jedinou hodnotou, zásadní je kvalita, upřímnost a potřeba tvořit a spolupracovat. Důležitým aspektem tohoto prostoru je jeho univerzálnost. Čtyři dramaturgie využívají všech prostorů NoD bez obsahového omezení. Prostory galerie se můžou změnit v divadelní a naopak, audiovizuální produkce stejně jako filmové projekce se můžou odehrát kdekoliv. Jednotlivé akce se můžou podporovat, doplňovat nebo existovat nezávisle na ostatních.“⁴

Umělci mají možnost přímo v Galerii NoD vystavovat již od roku 2000. Najdeme zde nejen klasické výstavy všeho druhu a všech výtvarných technik, ale zároveň se můžeme setkat i s různými multimediálními propojeními jako například doprovodnou hudbou. Představují se zde převážně čeští mladí umělci, ale zároveň se zde můžeme setkat i se zahraničními hosty. Pro rozsáhlejší instalace je rovněž k dispozici prostor klubu Roxy, kde najdeme nejen velký sál, ale i dlouhé chodby a jiné prostory, spojující jak Nod, tak Roxy. Mohli jsme se setkat i s výstavou fotografií, která byla nainstalována po celém obvodu schodiště z venkovního vstupu. Zajímavou myšlenkou je zde i propojení hudebního klubu, „café NoD“ a galerie nod, kam se tak dostane větší množství návštěvníků, než jsou ti, kteří by sem přišli přímo za výstavou či na vernisáž.

„Zakladatelem a prvním dramaturgem Galerie NoD byl umělec Krištof Kintera. Po jeho odchodu se v této funkci vystřídal René Rohan, Tamara Moyzes, Zuzana

---

³ O nás. EXPERIMENTÁLNÍ PROSTOR ROXY NOD. NoD Roxy [online]. [2010] [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://nod.roxy.cz/o-nas>

Blochová, Jiří Ptáček a Milan Mikuláščík. Stávajícím kurátorem galerie je Jiří Machalický.“⁵

2.3 MeetFactory

Za MeetFactory stojí kontroverzní český umělec David Černý, který patří mezi výrazné osobnosti současné české umělecké scény. Toto mezinárodní centrum současného umění bylo založeno roku 2001 se snahou zapojit naše hlavní město do dění v Evropě, ale i ve světě.

Prostory dnes již velice známé MeetFactory se dříve nacházeli v pražských Holešovicích v malé továrně, ovšem kvůli nepřízní povodní se centrum přesunulo v roce 2007 do industriální budovy na Smíchově. Jako ve většině pražských prostorů, které se soustředí na mladé umělce a současné umělecké dění celkově, není MeetFactory jen galerií, ale současně také divadlem, koncertním sálem i projekční místností.

Za MeetFactory stojí kromě předsedy Davida Černého i několik dalších slavných osobností, které chtějí mladé umělce podpořit. Řeč je například o hudebníku Davidu Kollerovi či o filmové a divadelní režisérce Alici Nellis.

Jak hlásá MeetFactory na svých stránkách, jejími hlavními prioritami je především bourat hranice. A to mezi předrevoluční a porevoluční generací, mezi západní a východní evropskou uměleckou scénou a mezi nastupující a už léty zavedenou skupinou teoretiků a kurátorů

Vzhledem k tomu, že mezi návštěvníky patří v největším počtu kulturně zaměřeni studenti nejen z Čech, ale i ze všech koutů Evropy, setkáme se zde jen málo kdy s placeným vstupem. Důležité je zde v první řadě rozvíjet kulturu a předávat kulturní bohatství dále co nejdostupněji široké veřejnosti.

---

⁵ NoD. EXPERIMENTÁLNÍ PROSTOR ROXY NOD. NoD Roxy [online]. [2010] [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://nod.roxy.cz/galerieNoD>

Jak se dočteme na oficiálních stránkách, MeetFactory se snaží spolupracovat s různými světovými umělci, centry umění, ale například i s velvyslanectvími. Mezi nejvýznamnější bychom mohli zařadit Rijksakademii van Beeldende Kunsten, Mondriaan Foundation, Goethe-Institut v Praze, Ministry of Culture Portugal, velvyslanectví Nizozemského království v Praze, velvyslanectví USA, galerie PAKT v Amsterdamu, či Mexické velvyslanectví.

2.3.1 Mezinárodní ateliérový rezidenční program

MeetFactory se od ostatních galerií liší svými ateliéry. Toto centrum umění totiž nenabízí „jen“ výstavní prostory, ale i vše, co výstavě předchází či následuje.

„Mezinárodní ateliérový rezidenční program umožňuje umělcům pracovat zpravidla po dobu dvou až dvanácti měsíců v zařízených ateliérech. Vlastní studio v Praze s přímou možností konfrontace vytváří možnosti rozvoje a je zvláště na počátku umělecké kariéry nedocenitelnou výzvou k tvůrčí plodnosti.

MeetFactory poskytuje prostorové zázemí, základní vybavení, konzultační vedení a produkční spolupráci v přípravě veřejné prezentace v následujících tvůrčích oblastech: výtvarné umění, hudba, tanec a divadlo, film, nová média, literární tvorba. Rezidenti mohou mít ve zvláštním režimu k dispozici i náročné technické vybavení (např. 3D scanner, zvukovou techniku, grafické studio, příp. studio nahrávací apod.).“⁶

---

⁶ Projekt MeetFactory: MeetFactory 2011 - 2012. MeetFactory: Mezinárodní centrum současného umění [online]. © 2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://meetfactory.cz/meetfactory/projekt-meetfactory/projekt-meetfactory.aspx>

2.3.2 Galerie Kostka

Významnou částí MeetFactory je Galerie Kostka. Ta je zaměřená výhradně na nejmladší umělce a stává se tak pro ně vstupem na českou uměleckou scénu. „Díky své velkorysé dispozici umožňuje vystavujícím razantně vstupovat do prostoru, měnit jeho půdorys, charakter a tím má v našem prostředí unikátní místo. Výstavní program galerie by se měl opírat o tři pilíře: prezentace zahraničních autorů a autorek, kritická reflexe domácí výtvarné scény a podpora rezidenčního ateliérového programu MeetFactory.“⁷

2.4 FUTURA

Centrum pro současné umění FUTURA bylo založeno roku 2003 na pražském Smíchově v prostorách rekonstruované továrny. Jedná se o třípatrový prostor o rozloze 1000 m² a prezentují zde s oblibou jak čeští, tak zahraniční umělci z řad dávno uznávaných, ale i právě začínajících mladých umělců. Primární činností FUTURY jsou výtvarné činnosti, ale centrum se podle všeho nebrání i jiným médiím. Na výběr jsou zde minimalistické ale i rozsáhlé prostory otevřené náročnějším instalacím a najdeme zde i zajímavé výstavy, kdy dochází ke střetu generací.

---

⁷ Projekt MeetFactory: MeetFactory 2011 - 2012. MeetFactory: Mezinárodní centrum současného umění [online]. © 2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.meetfactory.cz/galerie/informace/galerie-meetfactory.aspx>

2.4.1 Karlin Studios

Součástí FUTURA, o. s. ale nejsou jen tovární smíchovské prostory. Centrum umění má na svědomí i Karlin Studios, kde tak ve velké tovární hale v Karlíně vznikl unikátní komplex uměleckých ateliérů a galerií, který se tak současně stal prvním svého druhu v Praze. „V prostorách multifunkčního kulturního centra se nachází 17 ateliérů, které jsou pronajímány vybraným umělcům napříč generacím. Jeden z hlavních ateliérů je používán zahraničními umělci, kteří jsou zváni do Prahy v rámci programu rezidencí pořádaného FUTUROU.“⁸

2.4.2 Zámek Třebešice

Futura pořádá i umělecké workshopy, a to konkrétně na zámku Třebešice u Kutné Hory. Tento projekt byl zahájen v roce 2003 a to s myšlenkou setkání umělců na netradičním místě, které ale zároveň nabízí klid a místo k nalezení inspirace.

---

⁸ Karlin Studios: O projektu. FUTURA. FUTURA: centrum současného umění [online]. © 1998-2009 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.futuraproject.cz/karlin-studios/o-projektu/>

2.4.3 950 Greene Avenue

FUTURA, o. s. se snaží umělcům nejen najít skvělá místa na vystavování, tvorbu či čerpání inspirace, ale zároveň přináší i možnosti zahraničních projektů, které nás nejen dokážou vytrhnout ze všedního stereotypu. „Nejnovější projekt FUTURY, který byl zahájen v roce 2007 a na jehož rozvoji v současné době intenzivně pracujeme, jsou rezidenční pobyty pro mladé umělce a kurátory v New Yorku.“⁹

FUTURA má pro tyto účely zapůjčen starý měšťanský dům v Brooklynu, kde se umělci mohou nejen podívat do nejzajímavějších místních galerií, ale zároveň se seznámí s místní multikulturou a alternativou, kterou je současný newyorský Brooklyn pověstný.

---

⁹ 950 Greene Avenue: O projektu. FUTURA. FUTURA: centrum současného umění [online]. © 1998-2009 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.futuraproject.cz/950-greene-ave/o-projektu/>

3. OCENĚNÍ, SOUTĚŽE

Umělecké školy mohou být velice důležité. Je poněkud složité vybrat tu správnou, respektive tu, která nám sedne na míru. Každý student pravděpodobně disponuje určitou mírou kreativity a talentu, ovšem tato míra se u všech liší a na dané škole by potřebovali vypilovat něco jiného. Záleží na mnoha faktorech. V jedné řadě určité záleží na jejich zápalu a vášni, touze zlepšovat se a vyvíjet a v druhé řadě na kantorovi a systému studia. Dokonce se může i stát, že zajímavý předmět s výborným kantorem máte pouze dvě hodiny týdně, kdežto předmět, který vám nevyhovuje a jeho učivo by se dalo vměstnat do dvou hodin měsíčně, máte každý týden krásné tři hodiny. Nejde pochopitelně o problém studenta, nýbrž – dovoluji si napadnout samotné hlavy ve vedení – ve špatném uspořádání učiva a rozvrhu.

Nemá příliš význam touto cestou kritizovat školství a jejich systémy, proto je tato kapitola věnována tzv. dalšímu kroku, který může mladý umělec vykonat a který mu může pomoci v rozletu či ve zvýraznění jeho jména do patřičné umělecké sféry a podvědomí těch správných lidí z oboru. Soutěže, ceny a ocenění.

Každým rokem přibývá různých soutěží, které pomáhají mladým umělcům nejen zviditelnit se, ale i dosáhnout na zajímavé pracovní nabídky, které se hodí například do portfolia. Stále více firem i společností si uvědomuje, že není zcela od věci oslovit mladé grafiky na volné noze nebo dokonce přímo umělecké školy, aby pro ně vypracovali grafické návrhy corporate identity, navrhli design vstupní haly či nafotily katalog jejich produktů. Výhody jsou zde pro všechny strany. Začátečník získá praxi a zkušenost a za odměnu dostane dokonce ještě zapláceno, i když zdaleka ne tolik, kolik by si účtovala přední česká agentura, což pochopitelně vyhovuje zadavateli. Když k tomu připočteme ještě zadání skrz uměleckou školu, dostane zadavatel zdarma ještě odborný dohled ze strany pedagogů a v některých případech to rozhodně nemusí být žádné nevýrazné tváře v oboru.

Jsou samozřejmě více či méně známé soutěže, kterých se mohou mladí umělci účastnit nebo být nominováni odbornou komisí. V první řadě je nutno zmínit ty nejprestižnější, které jsou nejlepším způsobem k tomu udělat si dobré jméno nejen u nás, ale mnohdy i ve světě.

3.1 Cena Jindřicha Chaloupeckého

„Z podnětu Václava Havla, dramatika a spisovatele, akademického malíře Theodora Pištěka a básníka a výtvarného umělce Jiřího Koláře byla dne 27. května 1990 založena v Lánech výroční prestižní cena pro mladé výtvarné umělce České republiky. Nese jméno předního českého teoretika a kritika výtvarného umění a literatury, esejisty a filosofa Jindřicha Chaloupeckého, který na sklonku života souhlasil s vypsáním ceny pod názvem: Cena Jindřicha Chaloupeckého“¹⁰

Prvním vítězem této ceny je v současnosti významný český grafik, malíř a kreslíř Vladimír Kokolia. „Vladimír Kokolia je tvůrcem se širokým záběrem malířských a grafických technik. Ovládá olejomalbu, malbu akrylem, kvaš, temperové malby, akvarel, perokresbu, kresbu tužkou, uhlem a rudkou, lavírovanou kresbu, pastel, linoryt, suchou jehlu, litografii, fotografii i sken a digitální obraz.“¹¹ Vladimír Kokolia jako spoustu dalších umělců oceněných cenou Jindřicha Chaloupeckého vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze, kde se později stal vedoucím pedagogem grafického ateliéru 2 a v současné době se může pochlubit titulem docenta experimentální grafiky

Od roku 1990 byla tato cena udělena již mnoha mladým umělcům, kteří se tak připojili k české výtvarné scéně. Mezi nejznámější z nich patří bezesporu například David Černý, který tuto cenu obdržel v roce 2000. Davida Černého známe především jako kontroverzního autora plastik. Mimo ceny Jindřicha Chaloupeckého obdržel také grant Nadace Pollocka a Krasnerové a ceny na bienále v Kortrijku. Mezi jeho nejznámější díla patří například Růžový tank, Kůň visící v pasáži Lucerna nebo Miminka Babies umístěné na Žižkovském vysílači.

---

¹⁰ O ceně. SPOLEČNOST JINDŘICHA CHALOUPECKÉHO. *Společnost Jindřicha Chaloupeckého* [online]. [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: <http://www.cjch.cz/index.php/cs/jindrich-chalupecky/o-cene>

¹¹ KOVÁČ, Petr. Vladimír Kokolia. *Multimediaexpo.cz* [online]. 2004-01-09 [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: http://multimediaexpo.cz/wiki/Vladim%C3%ADr_Kokolia

Další umělkyní, kterou by bylo dobré zmínit, je Markéta Othová, česká fotografka a grafička, která cenu Jindřicha Chaloupeckého obdržela v roce 2002. Její fotografie nejsou na první pohled nijak líbivé, ale je známo, že o to se autorka ani nesnaží. „Skrze „fotky“ se snaží objevit a zpřístupnit vidění, které bylo i bude jen její vlastní. Jejím konečným záměrem nejsou fotografie, které ve finální podobě obřích černobílých formátů kontrastujících s výchozím „low-tech“ snímáním na kinofilm vytvořily zřetelný autorský rukopis, ale teprve z nich vznikající instalace, které se nenápadně, avšak umíněně rozpínají v mikrosvěty a mikropříběhy. Othová tak konstruuje naprosto paralelní fotografii, která s logikou té současné „umělecké fotografie“ nemá vlastně nic společného.“¹²

Tato cena vás tak nejen dostane mezi špičku českého uměleckého světa pouhou nominací, ale vítěz obdrží cenu, která mu zároveň poskytne další velice zajímavé příležitosti. V roce 2012 je nabízena odměna 100 tisíc korun na realizaci výstavy a katalogu v následujícím roce, ve kterém výherce zároveň čeká šestitýdenní pobyt v New Yorku v rámci International Studio and Curatorial Program. Tento program zajišťuje spolupráci s The Foundation for a Civil Society.

Ovšem i samotná účast v soutěži vás dostane mezi významné osobnosti. V porotě zasedl například Christian Rattemeyer - kurátor MoMA v USA nebo Rainer Fuchs - šéfkurátor MUMOK v Rakousku.

3.2 Cena 333 Národní galerie v Praze

Jak je cena Jindřicha Chaloupeckého považována za nejkonvenčnější, tak je Cena 333 zcela komerční záležitostí. Tato cena byla založena Národní galerií a první ročník byl vyhlášen v roce 2007. Cena 333 si tak trochu zakládá na tom, že její výherce nic nemusí. Zatímco výherci ceny Jindřicha Chaloupeckého jsou vítězstvím povinni připravit výstavní instalaci a následně odjet do New Yorku, vítězové Ceny 333 obdrží

---

¹² VANČÁT, Pavel. Markéta Othová: /její pohled/. In: *Časopis Fotograf* [online]. [2010] [cit. 2012-02-12]. Dostupné z:

<http://www.fotografnet.cz/index.php?lang=cz&cisid=23&katid=3&claid=243>

333 tisíc korun za odkoupení jejich díla Národní galerií. Toto dílo se pak stane součástí její sbírky.

Rozdílem mezi těmito soutěžemi je také skutečnost, že na cenu Jindřicha Chaloupeckého může být umělec jmenován kritikou a historikou umění, zatímco do Ceny 333 se může přihlásit libovolně naprosto každý, s jedinou podmínkou věku mezi 15 a 33 lety. „Umělecká díla prvních ročníků soutěže byla velice příjemným překvapením, Národní galerie se vydala cestou, která není omezena trendovostí a uměleckým trhem. Na výstavách se objevilo několik velice neobvyklých uměleckých děl, která působila velmi naléhavě a byla pro ně charakteristická výrazná a umělecká zkratka, byla umělecky krásná a nekonvenční.“¹³

3.3 Cena Exit

Cena Exit je soutěž pro všechny studenty českých vysokých uměleckých škol a každoročně je pořádána Fakultou umění a designu UJEP v Ústí nad Labem. Jedná se možná spíše o takové bienále všech studentských uměleckých projektů. Letos se bude chystat už její šestý ročník.

„Hlavní ambicí Ceny EXIT je spoluvytvářet aktivní a konkurenční prostředí na akademické půdě vysokých uměleckých škol, motivovat studenty k realizacím vlastních výtvarných projektů.“¹⁴

---

¹³ ŠAUEROVÁ, Hana. Cena 333: tradice svobodou. ARTALK.CZ. *Artalk.cz: aktuálně o výtvarném umění* [online]. 14. 1. 2012 [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: http://www.artalk.cz/2012/01/14/cena-333-%E2%80%93-tradice-svobodou/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=cena-333-%E2%80%93-tradice-svobodou

¹⁴ Cena EXIT 2011 – celostátní soutěž pro studenty vysokých uměleckých škol v České republice. *Artalk.cz: aktuálně o výtvarném umění* [online]. 5. 12. 2011 [cit. 2012-02-29]. Dostupné z: <http://www.artalk.cz/2011/12/05/tz-cena-exit-2011---celostatni-soutez-pro-studenty-vysokych-umeleckych-skol-v-ceske-republice/>

Vítěz má možnost realizovat vlastní projekt v Galerii Emila Filly a je mu současně poskytnuto stipendium ve výši 30 tisíc korun. Dále je mu nabídnuta i možnost následně uspořádat vlastní výstavu ve známé pražské MeetFactory Galery, která byla založena již výše zmiňovaným držitelem Ceny Jindřicha Chaloupeckého Davidem Černým. Další finanční prostředky jako součást ceny jsou poskytnuty na propagaci výstavy.

Do poroty usedají zástupci českých vysokých škol jako jsou například AVU Praha, VŠUP Praha nebo FU OU Ostrava a dále vybraní galeristé. V současnosti je komise rozšířena i o tři zahraniční členy z řad galeristů a nezávislých kurátorů.

„Cena EXIT umožňuje spolupráci mezi vysokými uměleckými školami v České republice, konfrontaci názorů a přístupů a v neposlední řadě (prostřednictvím zahraničních členů odborní komise) přispívá také k povědomí o současném mladém českém umění v zahraničním kontextu.“¹⁵

---

¹⁵ MRÁZIKOVÁ, Eva. Vsup.cz. VYSOKÁ ŠKOLA UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ V PRAZE. Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze [online]. 2011 [cit. 2012-02-24]. Dostupné z: <http://www.vsup.cz/cs/aktuality/souteze-a-nabidky/3547-cena-exit-2011>

4. SOUTĚŽE

Pro mladé umělce existuje i velké množství soutěží, do kterých se můžou libovolně přihlásit a tím se dostat do povědomí velkého množství lidí. Tyto soutěže existují pro nespočet uměleckých oborů. Především pro začínající ne ještě tak známé umělce jsou tyto soutěže dobré především v tom, že nemusí být nominováni porotou a uměleckými kritiky. Takových soutěží po celé republice probíhá každoročně opravdu hodně, takže je dobré představit alespoň některé.

4.1 Artfashion designer

Soutěž artfashion designer je určena pro mladé módní tvůrce a začínající módní návrháře. Podmínkou k účasti v soutěži není vystudované návrhářství, může se jí zúčastnit prakticky kdokoliv, kdo se navrhováním a šitím zabývá a má dostatek originálních a kreativních nápadů. Jedná se o studenty, absolventy, profesionály, ale i o ty, kteří si šijí sami doma. Jedinou podmínkou je věk mezi 18 a 35 lety. K účasti v soutěži potřebujete ale vlastní navrženou a zhotovenou kolekci. Na stránkách studentpoint.cz, kde je k dostání více informací, se píše, že vlastní fyzická kolekce musí být o počtu deseti modelů a profesionálně nafocená. Což může být trochu větší investice, ale rozhodně se vyplatí. Pokud neuspějete v soutěži, fotky pak mohou být součástí vašeho portfolia. Dále jsou potřeba kresebné skici modelů a vzorky materiálů, což je běžná praxe v návrhářství. Odborná porota nakonec vybere 10 finalistů, kteří předvedou svou kolekci na módní přehlídce festivalu Arcolor, což je skvělý tah ze strany pořadatelů, kteří se opravdu snaží, aby se na veřejnost dostalo co největší množství mladých tvůrců.

4.2 Czech press photo

Czech press photo je soutěž českých zpravodajských fotografií a v Čechách se objevila jako obdoba světové World press photo. Jedná se nejen o soutěž, ale i následnou výstavu, kterou zde již od roku 1995 pořádají publicisté Daniela Mrázková a Vladimír Remeš. Jak je známo o zpravodajských fotografiích, jde zde především o autenticitu a obrazovou dokumentaci, přinášející informace o dění ve světě. „Tak, jak je vidí doma i ve světě profesionální fotožurnalisté žijící v České nebo Slovenské republice. Cílem soutěže i výstavy, které se konají každoročně od r. 1995, je umožnit veřejnosti být očitým svědkem událostí a jevů uplynulého roku. A rovněž snaha motivovat fotografy v každodenním stereotypu jejich práce k osobním přístupům a tak stimulovat rozvoj samotného média fotografie.“¹⁶

Tato soutěž není omezena věkem, proto se jí mohou zúčastnit všichni fotografové, kteří mají trvalé bydliště uvedeno v České republice ale i na Slovensku. Fotografie, s kterými se umělec přihlásí, musí vzniknout pro publikační účely a to přesně mezi 30. zářím loňského a 30. zářím současného roku. Je už jen na vás, jestli si zvolíte analogový či digitální přístroj.

Soutěž je již tradičně rozdělena do osmi kategorií a to: Aktualita, Reportáž, Lidé, o nichž se mluví, Portrét, Každodenní život, Sport, Příroda a životní prostředí a v neposlední řadě také Umění. Všechny kategorie jsou následně ještě rozděleny na dvě podkategorie a to samostatný snímek a fotografická série.

Je také velice důležité zmínit, že z této soutěže neodchází jen jeden jediný výherce, ale cen zde můžete obdržet hned několik. Jejich podrobný přehled nalezneme na oficiálních stránkách celé soutěže www.czechpressphoto.cz.

Hlavní cenou je pochopitelně Fotografie roku. Dále je možné obdržet cenu Zlaté oko, kterou obdrží vždy tři nejlepší fotografové z každé kategorie. Cena Grant Prahy Czech Press Photo vám přinese dokonce roční tvůrčí stipendium na fotografování proměn města Prahy, kterou uděluje pražský primátor spolu s porotou (zpravidla se skládá z jedenácti odborníků).

---

¹⁶ MRÁZKOVÁ, Daniela. O nás. Czech press photo [online]. © 2009 [cit. 2012-03-27]. Dostupné z: <http://czechpressphoto.cz/cz/o-nas>

Další cenou je cena UNHCR (Vysoký komisař Organizace spojených národů pro uprchlíky). Je to cena pro nejlepší fotografii, která se zaměřuje na zachycení problematiky uprchlíků. Zajímavostí na Ceně dětí UNICEF je především to, že jejího držitele vybírá přímo dětská porota složená z příslušníků etnik a národností, které jsou hojně zastoupeny v České republice. Dětská porota vybírá z prací, které postoupí do vyššího kola soutěže.

Neopomenutelné je také zahrnutí cen z různých firem, které mají s fotoaparáty co dočinění. Tradičně mezi ně patří Canon, který věnuje cenu pro fotografii, která zachycuje nějakou radostnou událost. Jelikož jak všichni víme, ve zpravodajství jako takovém se radostných událostí zase tak často nedočkáme. Firma Kodak uděluje cenu za fotografii, na které nalezneme humorně představenou realitu. Firma Nikon se věnuje sportovnímu tématu. Časopis DIGIfoto oceňuje zobrazení lidského údělu. A firma Fotonova předává cenu na zhotovení samostatné výstavy držitele grantu Prahy ve firemních laboratořích.

4.3 Grand Czech Design

Grand Czech Design je jedno z nejprestižnějších ocenění u nás a letos se dočkáme již šestého ročníku. Grand Czech Design vyhlašuje Akademie designu České republiky a letos její slavností vyhlášení a předání cen proběhne 10. března ve Stavovském divadle. Slavnostní ceremoniál si budou moci dokonce shlédnout diváci v televizi.

4.3.1 Akademie České republiky

Akademie České republiky se skládá z 46 aktivních kurátorů, teoretiků a publicistů prakticky z celého světa. Soutěž má přesně tři kola. V prvním z nich je letos jmenováno přesně 101 děl, které jsou dále rozděleny do osmi kategorií. V druhém kole (letos uzavřeném 26. ledna) se vyberou z každé kategorie tři nejlepší, kteří si zaslouží nominaci vítězství, o čemž rozhodne závěrečné třetí kolo.

4.3.2 Výstava v Národním technickém muzeu

Slavnostnímu vyhlášení cen a odhalení vítězů předchází rozsáhlá výstava pojmenovaná Ceny Czech Grand Design – Nominace 2011. Tato výstava je připravena ke zhlédnutí v Národním technickém muzeu a je slavnostně zahájena 25. ledna a potrvá přibližně tři měsíce. Letošní ročník přináší několik novinek. Mezi těmi nejvíce zásadními je skutečnost, že všechny nominace budou plně představeny veřejnosti, která si tak bude moci prohlédnout všechny projekty, které si nominaci zasloužily. Mezi nominované se zařadí tak, že získáte minimálně dva hlasy ze strany Akademie České republiky.

Na oficiálních stránkách Grand Czech Design se dozvíme i informace o průběhu letošní výstavy. Národní technické muzeum při výstavě opět tradičně spolupracuje s Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze. Jako každý rok má výstava své vlastní autory, kteří mají za úkol připravit její řešení. Letošního ročníku se ujali designéři roku 2009 Hippos design, který tvoří Ondřej Tobola a Radim Babák. Tito umělci si připravili jak jinak než originální řešení, které zahrnuje tribunu pro diváky a demokratické představení všech nominovaných děl. Grafického ztvárnění výstavy se letos ujala Martina Černá ze studia Imagery.

Jak je již zmíněno výše, Grand Czech Design zahrnuje několik ocenění. V některých z nich proběhli menší změny, jako je například hlasování u Ceny veřejnosti. Nyní se může široká veřejnost zapojit prostřednictvím internetu nebo zasláním sms. Dále tak mohou všichni hlasovat i přímo na místě výstavy a to v Národním technickém muzeu. Veřejnost se zapojuje do volby hned v několika kategoriích a to konkrétně Designér roku, Fotograf roku, Oděvní designér roku, Grafický designér roku a Designér šperku roku. Změnou oproti letošnímu roku je také fakt, že běžní návštěvníci nebudou hlasovat z již daného předvýběru Akademie. Veřejnost se tak má šanci zapojit již v prvním kole, ne v druhém, jako tomu bylo v minulých ročnících, kdy byla možnost vybrat vítěze pouze z dvanácti stanovených designérů.

Novinkou oproti minulým ročníkům je také kategorie Designér šperku roku, která bude v letošním šestém ročníku zastoupena poprvé.

Hlasování proběhne skrz formulář, který každý návštěvník výstavy obdrží a má tak možnost nominovat přesně tři designéry na Cenu veřejnosti. Pět nejúspěšnějších

umělců bude dále zveřejněno na internetu, a to konkrétně na oficiálních stránkách www.grandczechdesing.cz, kde bude připraveno další kolo hlasování.

Akademii České republiky bude dále také vyhlášena osobnost, která vstoupí do Síně slávy.

4.4 Mladý obal

Soutěž Mladý obal je oproti předchozí soutěži pochopitelně pro mladé umělce poněkud dostupnější a není tak veřejnosti známá jako Grand Czech Design, která se dočká i televizního přenosu slavnostního vyhlášení vítězů. Najdeme v ní pouze jedinou kategorii a to obalový design. I přesto ale má mezi designéry svůj význam a letos se dočkáme dokonce již neuvěřitelného 17. ročníku této soutěže. Podmínkou k účasti je skoro již tradiční věk do třiceti let, originalita a tvořivost.

„Soutěž si od svého založení v roce 1996 vydobyla mezinárodní reputaci a výrazné postavení mezi soutěžemi pro mladé designéry. Každý rok se do ní hlásí několik set účastníků z několika desítek zemí světa. Mladý obal je zaměřen na výrobky především z papíru. Do soutěže jsou přijímány návrhy z vlnité a hladké lepenky a jiných papírových materiálů, které nacházejí široké uplatnění v obalovém designu.

Soutěž Mladý obal je vyhlašována každoročně; vznikla a nadále funguje díky iniciativě společnosti Model Obaly, předního výrobce obalů, pro kterého je podpora mladých talentů v tomto oboru zásadní. Od roku 2009 soutěž organizuje CZECHDESIGN.CZ.¹⁷

Aby byla soutěž takzvaně vyrovnaná, její hodnocení probíhá ve dvou podkategoriích a to jsou Studenti středních a vyšších odborných škol a Studenti vysokých škol a designěři do 30 let. Vítězové obdrží finanční odměnu a také množství věcných cen, jakými jsou například odborné knihy a časopisy.

---

¹⁷ Co je mladý obal?. MERGEROVÁ, Klára. CZECHDESIGN.CZ. Mladý Obal / Young Package: Mezinárodní soutěž obalového designu [online]. © 2009 [cit. 2012-03-02]. Dostupné z: <http://mlady-obal.cz/o-soutezi/co-je-mlady-obal/a88>

5. SDRUŽENÍ

5.1 CZECHDESIGN.CZ

CZECHDESIGN.CZ je občanské sdružení, které bylo založeno v roce 2003. Jedná se vlastně o cíl skupiny lidí, pohybující se v uměleckém prostředí, kteří si dali za úkol podpořit design v Čechách. CZECHDESIGN.CZ je vlastně jediný portál v České republice, který se v této míře na design zaměřuje. Najdeme v něm spoustu informací jak ze světa, tak z české designové scény. Toto sdružení se výhradně zaměřuje na mladé umělce, tudíž převážně na studenty, které ještě nejsou ve středu pozornosti médií.

Na oficiálních stránkách tohoto sdružení se dokonce dočtete, že jimi zveřejněné informace si za rok shlédne víc než 120 tisíc návštěvníků a to nejen z Čech, ale i z celého světa.

CZECHDESIGN.CZ se nás snaží informovat o novinkách, trendech, ale i akcích, které se konají a to od workshopů přes vernisáže až po artkamy. Stránky mají i kategorii, v které jsou rozepsány umělecké soutěže z celého světa, kterých se mladí umělci mohou zúčastnit.

V současnosti se na stránkách CZECHDESIGN.CZ rozbíhá projekt s názvem 100 let designu, kde chtějí autoři za pomoci odborníků dát dohromady a zpřehlednit nejdůležitější informace a osobnosti českého designu za posledních sto let.

CZECHDESIGN.CZ také vyniká tím, že sdružuje přes 180 profesionálních designérů a studentů, kteří se designu věnují a na stránkách mají uvedena svá portfolia. Najít je můžeme v Adresáři designérů, kam se může registrovat jak začátečník, tak i již zkušený designer, který chce získat nové klienty.

Občanské sdružení CZECHDESIGN.CZ bylo dokonce v dubnu roku 2006 oceněno za propagaci designu od Design centra České republiky.

5.2 DesignMagazine

DesignMagazine je jeden z nejčtenějších internetových magazínů o designu v České republice. Každý den na jejich internetových i facebookových stránkách naleznete nové informace o designu a dění v uměleckém světě vůbec. Naleznete zde spoustu článků z Čech i z celého světa o designové architektuře, interiérech, o netradiční módě. DesignMagazine vás bude informovat i o nových médiích a produktech, které jsou s designem spojeny a představí vám i například výjimečnou techniku.

DesignMagazine můžete navštěvovat buď na jejich internetových stránkách www.designmagazine.cz nebo prostřednictvím facebooku, kde se můžete stát jejich fanoušky a budete tak dostávat čerstvé informace ze světa designu přímo pod nos.

Zajímavé je, že DesignMagazine provozuje i designový obchod DesignBuy, kde najdete spoustu zajímavých kousků od českých i zahraničních umělců k zakoupení. Své produkty tu prodává například Maxim Velčovský nebo Jakub Berdych.

PRAKTICKÁ ČÁST

6. ROZHOVOR S JANEM ŠAFAŘÍKEM

Jan Šafařík se narodil v roce 1987 a z dotázaných se vrhnul na uměleckou dráhu nejpozději. Začínal jako grafik, i když v současné době do svého pole působnosti zahrnul například i interiérový design či nástěnné instalace z různých materiálů. Rád experimentuje a zakládá si na svém definovatelném rukopisu. Rozhovor jsem s ním rozhodla udělat především proto, že se věnuje grafice i designu, což obsahuje má bakalářská práce. Vybrala jsem si ho ale také proto, že jsem měla možnost přihlížet vývoji jeho práce za poslední čtyři roky, kdy jsme navštěvovali stejnou školu, a myslím, že rychlost toho, jakou se vypracoval od studia na gymnázium až po profesionálního grafika a designera, je pro mě obdivuhodná.

Jakou jsi navštěvoval střední školu? Už jsi věděl, čemu se chceš věnovat?

Chodil jsem na ekogymnázium v Poděbradech. Na střední škole už mě ale bavilo kreslit a asi ve třetím ročníku jsem se o grafiku začal zajímat více a začal jsem se sám učit s Ilustrátorem. Během čtvrtého ročníku jsem navštěvoval kurzy grafiky na VOŠ Václava Hollara u Otakara Duška.

Podle čeho jsi vybíral vysokou školu? Zkoušel jsi přijímací zkoušky ještě jinde?

Po střední škole jsem strávil rok na jazykové škole a intenzivně jsem se připravoval na přijímací zkoušky na uměleckou školu. Denně jsem například jezdil na večerní hodiny figurální kresby. Přijímačky jsem zkoušel do Brna na VUT, do Zlína na Baťovku, zkoušel jsem i grafický design v Praze a v Ústí nad Labem. Nakonec jsem vystudoval reklamní grafiku na Vyšší odborné škole umění a reklamy Orange Factory a nyní jsem studentem Prague College.

Jak Orange Factory hodnotíš?

V první řadě bych chtěl říci, že pokud se člověk chce něco naučit, není to až tak o škole, ale spíš o přístupu člověka k věci. Když jsem měl o něco zájem, tak jsem přišel za těmi, kteří byli kapacitami v daném oboru a dokázali mi vyhovět v tom, co jsem chtěl dělat. Myslím si, že je to čistě na tobě. Buď chceš, anebo nechceš.

Co tvoje současná škola?

Díky Prague College jsem získal úplně jiný pohled na stránku věci než na Orange Factory. Nezáleží jen na tom, jak práce ve finální podobě vypadá, důraz se klade hlavně na její průběh. Důležitý je smysl toho, co člověk dělá. Každý se tu naučí pracovat úplně jinak, dělá si výzkum okolních věcí, hledá souvislosti, než se do práce pustí. Tento proces je poměrně zdlouhavý, na to jsem nebyl zvyklý. Vždycky jsem si prostě sednul a udělal jsem nějaké logo. Teď se snažím hledat jádro věci.

Jak studium na Prague College probíhá?

Nemáme vlastně žádné předměty. Výuka je rozdělena do modulů, takže neprobíhají jednotlivé hodiny, ve kterých by nás vyučovali grafiku. Počítá se s tím, že určité základní věci už ovládáš. Máme zadaný úkol a můžeme dělat, co nás napadne. Nejsou zde pravidla, v jakých programech máme pracovat nebo jaké materiály máme použít. Nezáleží ani na tom, jestli pracujeme ve škole nebo doma, ale docházíme na pravidelné konzultace, kde nás naši pedagogové směřují, nutí nás jít pořád hlouběji a hlouběji...

Jak tedy probíhá rok na Prague College?

Celý rok je rozdělený do čtyř modulů, z čehož modul Professional Communication trvá celý rok a jedná se o tvorbu vlastní identity. Nechtějí po nás vytvářet si vlastní logo, hlavičkový papír nebo obálky, ale učíme se, jak komunikovat s klientem, jak si tvořit portfolio, vyvíjíme si zde svůj vlastní styl. Další modul je Dissertation, což je vlastně diplomová práce, kterou jsme psali hned na počátku. Téma bylo čistě na nás, ale muselo se týkat grafického designu. Já jsem si vybral Printed media vs. digital media a snažil jsem se obhájit své tvrzení, že tištěná média přežijí digitalizaci. Museli jsme předložit vlastní výzkum, ale i představit náš názor a vše podložit fakty. Tento modul nás měl naučit kreativně přemýšlet a umět si podložit svoje názory. Bylo důležité, aby téma nějak provokovalo. Třetí modul je Live Projects and Competitions. Obdrželi jsme celosvětové briefy, z kterých jsme si měli vybrat nějaké téma a zařadit naše práce do soutěží. Pro některé spolužáky to byl vlastně první styk s klienty. Kdo vyhrál soutěž, dostal práci. Já si vybral českého klienta, který chtěl plakáty pro kino Aero.

Jak si tenhle úkol zpracoval?

Soutěž jsem sice nakonec nevyhrál, ale klientovi se má práce líbila, i když na plakát jako takový se nehodila. Od začátku studia na Prague College se vlastně ubírám docela jiným směrem, než vyloženě grafickým designem. Spíše se starám o fyzické věci jako například interiérovou architekturu. V současnosti hodně experimentuji. Do plakátu pro kino Aero jsem se snažil dostat fyzické prvky, vytvářel jsem skulptury z plastových písmen, rozbíjel zrcadla, na která jsem zkoušel projektovat a snímal následný odraz. Baval mě ten proces. Vytvářet klasické plakáty už mě svým způsobem moc nebaví. Hodně jsem svým experimentováním v této soutěži riskoval.

Ještě jsi nepopsal finále na Prague College? Co druhý semestr?

Celý druhý semestr je vlastně vyhrazen na Final Major Project, který je poměrně rozsáhlý. Měl by vykazovat práci tak za 800 hodin. Můžeme zde vytvořit v podstatě cokoliv, spousta lidí dělá například značku oblečení. Něco jako náš projekt Coeur la poem, který jsme vytvořili s Michalem Bým. Já jsem to chtěl s tímto projektem trochu skloubit, ale problém byl v tom, že bych vlastně nevytvořil nic nového. Někteří už mě znali z Freshlabels.cz. Já se chtěl původně pouštět do redesignu třeba knihkupectví nebo značky cigaret, ale oni mě nenechali. Chtěli po mě vymyslet něco úplně nového. Nakonec jsem se rozhodl podporovat rozvoj kultury ve větších městech České republiky. Budu vytvářet tři kulturní centra po Praze ve formě obrovských pohyblivých kontejnerů. Svůj projekt jsem nazval Movable galleries. Chtěl bych vyhledávat umělce z dané lokality, kteří nemají prostředky k tomu, aby o sobě dali vědět.

Jak bude ta finální práce prezentovaná?

Finální práce prezentujeme formou výstavy a zároveň ji představím klientovi. Měli jsme možnost najít někoho, komu své finální práce prodáme.

Jak jde takhle náročné studium skloubit s prací?

Ve škole mě sice za výsledky chválí, ale pořád jí nevěnuji tolik času, kolik by bylo třeba, jelikož mám spoustu pracovních zakázek. Jak jsem již říkal, škola klade velký důraz na vývoj dané práce, ale na to nemám tolik času. Přiznávám se, že tu závěrečnou práci jsem odložil na poslední chvíli. Naštěstí mi ale bylo uznáno, že již s množstvím klientů spolupracuji, což je vlastně náplň jednoho modulu. Reportem z těchto spoluprací mám tak možnost vyplnit určitá prázdná místa ve školní práci.

Co tvé pracovní zakázky?

V současnosti spolupracuji s několika většími firmami jako je například Gant, kde jsem se přes czechoriginalfashion.cz dostal k projektu preppy.cz, který momentálně probíhá na několika vysokých školách. V současnosti se ale věnuji spíše interiérové architektuře. Pro jednoho klienta teď navrhuji celý interiér jeho vily. Zabývám se i výrobou fyzických dekorací a nábytkovým designem. Dále spolupracuji na filmu Gauneři, kde se ale věnuji kromě tvorby plakátů i produkci.

Jaké věci, na kterých si pracoval, jsou pro tebe nejvýznamnější?

Samozřejmě Coeur la poem ve spolupráci s Michalem Bým, dále preppy.cz, interiér PR agentury Pleon Impact, můj vlastní koncept Colorworks. Určitě jsem i hrdý na svou spolupráci s Kofolou, o které zatím ale nemůžu moc mluvit.

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Chtěl bych i nadále pracovat na volné noze a pokračovat v tom, co dělám. Rozhodně bych rád i dále spolupracoval s agenturou Yinachi, která mi zprostředkovává velmi zajímavé zakázky.

Co si myslíš, že je v dnešní době klíčem k úspěchu, pokud se chce někdo živit uměním?

Určitě se musíš o svůj obor zajímat a hodně nad svou prací přemýšlet, nedělat jen prvoplánové věci.

6.1 Coeur la Poem

Coeur la Poem je projekt Jana Šafaříka a Michala Býma, kteří se poprvé setkali právě na Orange Factory. Přibližně v polovině roku 2009 se ale přestalo jednat pouze o nápad vytvořit módní designovou značku, ale vše dostalo reálnou podobu ve formě artových trik.

Jak o Coeur la Poem oba mladí umělci říkají, nejedná se jen o módní značku: *„Přestože Coeur la Poem působí hlavně jako art design značka, není její filosofie pouze o módě. Propojuje v sobě mnohotvárné celky, které zahrnují fotografii, video, produkci a především se snaží oslovit mladé lidi s talentem, kteří nechtějí zůstat v šedé mase naší populace, ale mají ambice oslovit co nejširší ať už uměleckou, tak laickou veřejnost.“*

První kolekce byla pojmenována Naše noc ve stínu slunce a byla představena v červnu roku 2010 na vernisáži v Coffee Fellows. Každý z nich zde představil tři trička s velice netradičními potisky. Oba umělci si zakládají i na tom, že každé tričko má svůj příběh, který je dokonce autory sepsán na vysačce.

6.2 Colorworks

Colorworks je inovativní koncept Jana Šafaříka. Colorworks nenabízí jen grafické služby jako například navržení corporate identity, ale poskytuje i návrhy interiérových a exteriérových instalací nebo práci s 3D prvky. Jak je již zmíněno v rozhovoru, setkáváme se zde s použitím neobvyklých materiálů či jejich nezvyklým kombinováním.

PR agency installation by Jan Šafařík (foto: František Nykl, 2011)

7. ROZHOVOR S PETREM ROGLEM

Petr Rogl se narodil v roce 1988 a pochází z Prahy. Už poměrně brzo se začal zajímat o grafiku a reklamní tvorbu a vydal se tímto směrem. V úspěšném absolvování VOŠ umění a reklamy pracuje jako grafik a jeho práce je i jeho koníčkem.

Chodil jsi na uměleckou střední školu nebo ne? Proč? Už jsi věděl, čemu se chceš věnovat?

Ano, chodil jsem na SSPŠ Preslova zaměřenou na počítačovou grafiku a grafické systémy. Chtěl jsem se věnovat grafice a reklamě, proto jsem si tuhle školu vybral. Můj zájem o grafiku a reklamu nadále zůstává, proto jsem zpětně se studiem spokojen.

Podle čeho jsi vybíral vysokou školu? Zkoušel jsi přijímačky ještě jinde?

Vybíral jsem hlavně podle atmosféry a nabízených předmětů, které mi přišly opravdu zajímavé. Přijímačky na více škol jsem proto ani nezkoušel. V té době se reklamní grafika jinde snad ani studovat nedala. Nebo spíš jsem nenašel školu, která by na mě takto působila. Oslovil mě hlavně ten rodinný typ školy.

Co přesně rodinný typ školy znamená?

No tak Orange Factory je opravdu malá škola. Dokonce nemá ani vlastní samostatnou budovu, dělí se o ni s místním gymnáziem. Tříd je ve škole pár, jedna posluchárna.. chodí sem tuším kolem 300 studentů. Líbí se mi, že se všichni znají jménem. Na studijním oddělení sedí Inka, která zde ani zdaleka nefunguje jako sekretářka. Je to

takový dobrý duch školy. Všechno ví, se vším poradí, vyslechne.. dokonce nás už tak do měsíce všechny znala jménem, to působí opravdu dobrým dojmem.

Jak tuto vysokou školu hodnotíš? Co se ti tam líbí a co ne?

To se nedá ohodnotit například třeba jednou známkou. Našel bych zde klady i zápory. Co se týče kvality profesorů, tak bych tomu dal tak 4 body z 5, jsou tu někteří velice dobří kantoři. Co se týče vybavení, 3 z 5. Některé předměty jsem bral jako nutné zlo, ale zpětně to nebylo tak špatné. Bylo trochu zvláštní, že náš rozvrh se od klasického vysokoškolského rozvrhu dost lišil. Týdně jsme měli 32 hodin, z čehož byly všechny povinné. Naštěstí byla většina kantorů tolerantních.

V současnosti pracuješ ve svém oboru?

Ano, v současnosti pracuji jako grafik v marketingovém oddělení společnosti SETOS. Věnuji se propagační grafice a podílím se na tvorbě různých reklamních akcí, od promo-akcí v letáku po bannerové kampaně či eventy. Momentálně mě má práce naplňuje a uspokojuje, podílím se na zajímavých projektech. Do budoucna bych chtěl pokročit zase o něco dále, zkusit to v nějaké velké nadnárodní reklamní agentuře nebo grafickém studiu. Také bych se chtěl více věnovat Internetu a rozjet vlastní webové projekty a mobilním projektům - iPhone a iPad táhnou.

Máš za sebou nějaké projekty, zakázky, na které jsi hrdý?

Několik ano, jedná se hlavně o webové stránky, tiskoviny apod. Rád bych jmenoval například Nový design webu www.isetos.cz či kniha Nevěř doktorům!

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Růst, nabírat zkušenosti, pokračovat v kariéře, nejlépe se stát vůdčí postavou v kreativním oddělení nějaké velké společnosti. Má práce mě baví, proto bych se jí rád věnoval i nadále.

Máš ve svém oboru nějaké vzory? Proč zrovna tyhle konkrétní?

Co se týče vizí a přístupu k věci, určitě uznávám již zesnulého S. Jobse. Přímo grafických vzorů mnoho nemám, ale snažím se chápat a porozumět důvody vzniku těch nejlepších a nejsilnějších log a jiných vizuálů.

Co si myslíš, že je v dnešní době klíčem k úspěchu, pokud se někdo chce živit uměním?

Myslím, že v dnešní době to není už ani tolik o originalitě, ale spíše o schopnosti to prodat. Jinými slovy, udělej sebevětší shit, udělej kolem toho humbuk, šokuj a jdi proti proudu a zájem je zaručen.

8. ROZHOVOR S JAKUBEM LESÁKEM

Chodil jsi na uměleckou střední školu? Už jsi věděl, čemu se chceš věnovat?

Na střední školu jsem chodil na Michael na obor fotografie. Chtěl jsem se stát reklamním fotografem. V té době jsem byl ještě mladý a naivní a myslel jsem si, že budu fotit jen ty nejlepší reklamy a bude ze mě slavný a bohatý fotograf. V té době si člověk myslí, že je mu celý svět nakloněn. Bohužel to takhle jednoduché nebylo.

Podle čeho jsi vybíral vysokou školu? Zkoušel jsi přijímačky ještě jinde?

Studuji Univerzita Jana Evangelisty Purkyně Ústí nad Labem, budu končit magisterské stadium. Přijímací zkoušky na jinou školu jsem nezkoušel, věřil jsem, že se tam dostanu.

Na střední škole jsem získal docela dobrý technický základ a naučil se dějiny umění. Na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně mě lákalo hlavně to, že zde právě otevřel ateliér uznávaný reklamní fotograf pan Miroslav Vojtěchovský, kterého si velmi vážím. V prvním ročníku bylo skvělé, že pan Vojtěchovský měl jediný ročník, a to nás. Mohl se nám naplno věnovat.

Jak vlastně probíhaly přijímací zkoušky?

Přinesli jsme si vlastní portfolio našich prací a poté jsme psali test z výtvarné kultury, přinesli si vlastní portfolio a na místě jsme ještě kreslili, rýsovali a fotili jsme v interiéru i v exteriéru.

Jak tyto školy hodnotíš?

Střední škola byla dobrá v tom, že mě naučili takové ty technické záležitosti, co se týče focení.

Oproti tomu na vysoké škole je daleko lepší přístup ke studentům. Kantoři už nás neberou jako děti, ale jako kolegy.

Jak studium na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně probíhá?

Ze začátku jsem byl ve škole každý den, ale v magisterském oboru už moc denních předmětů nemáme. Jezdíme na konzultace a připravujeme se na státnice z teoretických předmětů. Státnice budu dělat letos v květnu, ale na diplomovou práci se chystám až za rok.

V současnosti pracuješ ve svém oboru?

Ano, fotím například pro O2, nějaké zakázky pro Funstorm, Občas nafotím i nějaké katalogy a různé reklamní fotografie. Díky školní akci jsem se podílel i na focení jedné zakázky pro Škoda Auto.

Máš za sebou nějaké projekty, zakázky, na které jsi hrdý nebo tě nějak v tvorbě ovlivnily?

Určitě je to O2, Funstorm, Divian Dream,... Když vezmu nepracovní zakázku, byla to určitě Škoda Auto.

Samořejmě když se nevěnuješ jen komerční fotografii, ale věnuješ se i té výtvarné, tak tě to jistým způsobem posune a pak i o těch komerčních fotkách přemýšlíš trochu jinak. Jsem proto rád za všechny zkušenosti, protože každá mi něco dala.

Věnuješ se ještě umělecké fotografii nebo fotíš jen reklamní fotografie?

Výtvarnou fotografii v současnosti dělám hlavně na školních projektech. Ve škole pořádáme i výstavy. Baví mě postprodukce a manipulace ve fotografii, s čímž se vlastně člověk stýká i v komerčním světě. Ve škole si ale v tomhle můžeme dovolit mnohem víc, udělat to s nějakou nadsázkou, myšlenkou... zatímco když pracuješ pro klienta, má o výsledku už nějakou představu a nemáš pak moc volnou ruku.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Chtěl bych se i do budoucna věnoval focení, takže když se něco naskytne, budu jen rád. I když momentálně pracuji i v jiném oboru, nechci se focení vzdát. Byla by to i docela škoda, když se tomu věnuji asi patnáct let.

Co si myslíš, že je v dnešní době klíčem k úspěchu, pokud se někdo chce živit uměním?

Je dobré odlišovat se od ostatních umělců, být trochu jiný, zajímavější,... Určitě je důležité mít svoje názory a ty si prosazovat i za cenu toho, že si o tobě lidé budou myslet, že jsi idiot.

HODNOCENÍ

Vyzpovídala jsem tři mladé umělce, abych zjistila, v čem je jejich práce rozdílná. V závěru jsem ale došla spíše k tomu, že je odlišuje více jejich přístup. Někdo rád pracuje pod křídly reklamní společnosti, kde má místo grafika a plní veškeré grafické firemní zakázky, někdo rád experimentuje a zkouší všechno možné co se umělecké tvorby týče.

Už přímo při rozhovorech bylo znát, kdo svou prací žije a nadšeně o ní mluví hodiny a hodiny, má spoustu plánů, které jsou velice rozmanité a kdo bere uměleckou činnost spíše jako práci, která ho živí.

Všichni se shodli na tom, že jim studium na umělecké škole bylo prospěšné. Jakub se chtěl stát fotografem už od mládí a získal tak na střední škole kvalitní technické základy. I Petr má umělecky směřovanou střední školu. Oproti nim Jan se teprve ke konci studia na gymnáziu začal o umění více zajímat a začal přemýšlet o tom, že by se mu v budoucnu nějakým způsobem věnoval. Je velice zajímavé, že on své práci daleko víc propadl.

Nutí mě to položit si otázku, zda je opravdu studium na střední umělecké škole tak zásadní. Přeci jen málokdo v patnácti letech ví, čemu se bude v budoucnu věnovat. Jak přiznal Jakub, v té době byl ještě plný dětské naivity a věřil, že cesta na vrchol uměleckého fotografování bude snadná.

Je určitě dobré znát řemeslo, které nás ve škole mohou naučit, každopádně zbytek už je jen na nás. Záleží na tom, jak průbojnou máme povahu i na tom, jak moc se o daný obor zajímáme. Někdy nestačí ani usilovná práce, ale pomůže nám i štěstí, příležitost a dobré kontakty.

ZÁVĚR

Svou bakalářskou práci jsem se rozhodla zaměřit na mladé umělce. Mým cílem bylo zjistit, jak se k umění vůbec dostali, zda studovali nějaké umělecké školy, ať už jen střední nebo i vyšší odborné či vysoké a jak se vlastně v dnešním světě prosazují.

Sama jsem chodila na uměleckou vyšší odbornou školu, proto si dokáži představit, jak takové studium probíhá a co všechno nám může přinést. Oslovila jsem proto i několik svým bývalých spolužáků, nyní již absolventů Vyšší odborné školy umění a reklamy s.r.o., aby mi stručně zhodnotili svou cestu za uměním. Otázky jsem cíleně zaměřila převážně na studium, jelikož mě zajímalo, jak moc je studium na umělecké škole zásadním momentem, pro ty, co se chtějí živit například grafikou nebo fotografováním.

Svou bakalářskou práci jsem následně zaměřila přímo na grafiku, design a fotografování, jelikož pokrývají obory na výše zmíněné škole. Bylo tak i jednodušší dostat se k informacím, které jsem hledala.

Někteří z dotázaných opravdu studovali i střední školu nějakým způsobem umělecky zaměřenou a dále pokračovali na vyšší odborné, někteří z nich dokončovali studium například na Prague College nebo se rozhodli zkusit přijímačky na nějakou z jiných uměleckých vysokých škol.

Zeptala jsem se jich i na jejich hodnocení. Z větší většiny se shodli na tom, že pro ně určitě byly tyto školy prospěšné, nasměrovali je v tom, co chtějí v budoucnu dělat, seznámili se zde s lidmi podobného smýšlení, účastnili se školních akcí, které jim ukázali, jak probíhá například práce grafika v „opravdovém světě“. Často vyzdvihli jen jména některých kantorů. Podle mého názoru je vždy skvělé, když má škola vyučující, kteří nejsou jen pedagogy, ale mají znalosti přímo z daného oboru z toho důvodu, že se v něm pohybují v praxi. Ti mohou poskytnout cenné informace a připravit tak studenty na to, jak je odlišná práce v reklamní agentuře nebo jaké výhody a nevýhody má práce na volné noze.

Někteří profesori, s kterými jsem se setkala byli kapacitami ve svém oboru a i když jejich předmět nebyl zrovna ten, který by mě zprvu zajímal, mnoho jsem se od nich naučila.

V další části své práce jsem se rozhodla vybrat několik galerií a výstavních prostorů, kde mají mladí začínající umělci možnost svá díla prezentovat. Jedná se z velké většiny o galerie v Praze, jelikož je to město, ve kterém žiji, ve kterém se nachází několik uměleckých škol a ve kterém se sdružují i významné umělecké osobnosti a pořádá se zde spousta akcí na podporu mladých umělců.

Jedním z takových významných center je pro mě například Meetfactory, které vede dnes již uznávaný David Černý. Tento kontroverzní umělec se totiž dostal do popředí české scény ještě poměrně nedávno, proto přesně ví, jak je těžké se v dnešní době prosadit a snaží se tak mladým ještě neznámým tvářím pomoci skrz prostory, které pro ně založil.

Další kapitola je věnována soutěžím v grafice, fotografii i designu, kam mohou mladí lidé (často do věku 26 let) přihlašovat svá díla. Vítězi jsou pak nabídnuty opravdu hodnotné ceny, v několika případech i poskytnutí zajímavé stáže či uspořádání vlastní výstavy.

V závěru první části jsem ještě zmínila některá sdružení, která podporují umění v České republice jako je například CZECHDESIGN.CZ, na jejichž stránkách je možno jak načerpat inspiraci, tak se zde dozvíme i o spoustě vernisáží či workshopech

Druhou část mé bakalářské práce tvoří praktická část, ve které jsem se rozhodla oslovit konkrétní jedince, kteří se momentálně v uměleckém světě pohybují. Držela jsem se svého zaměření na grafiku, design a fotografii a zpracovala s nimi rozhovor o tom, jak se k umění vůbec dostali, jaké školy studovali, popřípadě ještě studují a čemu se chtějí věnovat do budoucna. Rozhovory jsem se poté i pokusila vyhodnotit, abych zjistila, jak to v uměleckém světě chodí.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- 1 MORANT, Henry de; GASSIOT-TALABOT, Gérald. Dějiny užitého umění: od nejstarších dob po současnost. Praha: Odeon, 1983. s. 460 - 461.
- 2 *Prague Encounter*. London: Lonely Planet, 2009. ISBN 978 1 74179 291 1.

Internetové zdroje:

- 1 Co je mladý obal?. MERGEROVÁ, Klára. CZECHDESIGN.CZ. Mladý Obal / Young Package: Mezinárodní soutěž obalového designu [online]. © 2009 [cit. 2012-03-02]. Dostupné z: <http://mlady-obal.cz/o-soutezi/co-je-mlady-obal/a88>
- 2 Karlin Studios: O projektu. FUTURA. FUTURA: centrum současného umění [online]. © 1998-2009 [cit. 2012-02-25].
Dostupné z: <http://www.futuraproject.cz/karlin-studios/o-projektu/>
- 3 KOVÁČ, Petr. Vladimír Kokolia. *Multimediaexpo.cz* [online]. 2004-01-09 [cit. 2012-02-12].
Dostupné z: http://multimediaexpo.cz/wiki/Vladim%C3%ADr_Kokolia
- 4 MRÁZKOVÁ, Daniela. O nás. Czech press photo [online]. © 2009 [cit. 2012-03-27]. Dostupné z: <http://czechpressphoto.cz/cz/o-nas>
- 5 MRÁZIKOVÁ, Eva. Vsup.cz. VYSOKÁ ŠKOLA UMĚLECKOPRŮMYSLVÁ V PRAZE. Vysoká škola

- uměleckoprůmyslová v Praze [online]. 2011 [cit. 2012-02-24]. Dostupné z: <http://www.vsup.cz/cs/aktuality/souteze-a-nabidky/3547-cena-exit-2011>
- 6 O ceně. SPOLEČNOST JINDŘICHA CHALOUPECKÉHO. *Společnost Jindřicha Chaloupeckého* [online]. [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: <http://www.cjch.cz/index.php/cs/jindrich-chalupecky/o-cene>
- 7 O nás. DOX PRAGUE, a.s. DOX: Centrum současného umění [online]. © 2008 [cit. 2012-02-24]. Dostupné z: <http://www.doxprague.org/cs/about>
- 8 O nás. EXPERIMENTÁLNÍ PROSTOR ROXY NOD. NoD Roxy [online]. [2010] [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://nod.roxy.cz/o-nas>
- 9 Projekt MeetFactory: MeetFactory 2011 - 2012. MeetFactory: Mezinárodní centrum současného umění [online]. © 2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://meetfactory.cz/meetfactory/projekt-meetfactory/projekt-meetfactory.aspx>
- 10 ŠAUEROVÁ, Hana. Cena 333: tradice svobodou. ARTALK.CZ. *Artalk.cz: aktuálně o výtvarném umění* [online]. 14. 1. 2012 [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: http://www.artalk.cz/2012/01/14/cena-333-%E2%80%93-tradice-svobodou/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=cena-333-%E2%80%93-tradice-svobodou
- 11 VANČÁT, Pavel. Markéta Othová: /její pohled/. In: *Časopis Fotograf* [online]. [2010] [cit. 2012-02-12]. Dostupné z: <http://www.fotografnet.cz/index.php?lang=cz&cisid=23&katid=3&claid=2>

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Anna Dolenská, DiS.

Obor: Sociální a masová komunikace

Forma studia: Bakalářské prezenční studium

Název práce: Komunikační kampaň pro Mateřské centrum

Rok: 2011-2012

Počet stran textu bez příloh: 50

Celkový počet stran příloh: 0

Počet titulů české literatury a pramenů: 1

Počet titulů zahraniční literatury a pramenů: 1

Počet internetových zdrojů: 11

Vedoucí práce: Ing. Petr Havránek